

KIRJEITÄ

WEST CONCORD, N. H.

Onpa ensikertalaisena niin vaikeata alkaa kirjoittamaan kun ei tahdo tietää mistä alkaa ja mihin lopettaa.

Toverittaren vakinaisen kirjeenvaihtajan paikkakunnalta poismuuton takia tuli tämä toimi vuorotellen kunkin lukurengas jäsenen tehtäväksi. Naisten lukurengas on toiminut säännöllisesti talvesta saakka. Sen kokouksia on pidetty joka keskiyö. Itäna vuorotellen kunkin jäsenen asunnolla. Luettava on ollut kirja "Nainen ja sosialismi," ja sitte on keskusteltu lukemisen johdosta.

Kivityöläisten lakko, joka alkoi 1:nä p:nä huhtikuuta on ennaltaan. Ei näy minkäänlaista merkkiä murtoimisesta. Työläisten puolelta rintama on yhtä tuja kuin alkaessakin. Näyttää siltä, että työläiset täälläkin alkavat ymmärtää yhteistoiminnan tärkeyden, silloin kun heiltä ajetaan riistää nekin vähät elämisen mahdollisuudet, joita vielä tähän asti on ollut. Täälläkin kivityöalalla on neljä eri ammattiliittoa, vaan jokainen niistä on päättänyt tukea toisen toistaan taistelussa, joka onkin ensikerta, kun näinkin paljon on yhteisymmärrystä näillä järjestöillä.

Monneista huveista mainitsemme, että kukkajuhlan aattona oli ilmat, jossa näyteltiin kappale "Väkevämmän tiellä". Kukkajuhlan päivänä oli kenttäjuhlat Penacookissa, jonka yhteydessä myös oli New Hampshiren alueella toimivien S. S. Järjestön osastojen väliset urheilukilpailut, joissa edustettuina olivat ainostaan West Concordin ja Newportin urheiluseurat. Tarkempi seilostus tulee näistä Eteenpäin lehdessä.

Paikkakunnalta pois muuttivat mrs. ja mr. Kauppinen perheineen. Heissä osasto menetti ahkerat toimihenkilöt. H. B.

WARREN, OHIO.

Lujittuu se meidän rintamamme vaan sitä mukaa kun keltaiset toverimme yrittävät kaikin voiminsa tukahuttaa toimintaamme. Kaikista vippakeinoista huolimatta yätty aina joka kokouksessa uusia rebellisiä työläisiä riivelimme. Vaikka meidät tuupattiinkin haallilta pois, niin se ei pysäyttänyt innostustamme, sitä tarmokkaammoin olemme olleet toiminnassa. Joka lauantai-ilta on pidetty litamia vuokraamalla haallilamme ja osanotto on ollut runsas, sillä ohjelma meillä on ehyttä pro-

MITEN KANSAA TYHMISTYTETÄÄN.

(Lukua esitelmistä sivulla)

listen vaistojen vastapainoksi. Näiden julkaisujen romaaniin ja novellien sankarit selviytyvät aina voittajina politiikassa, liikealalla, rakkauksessa. Heidän kohtalonsa ja menestyksensä esitetään tavoittelemisen arvoiseksi ja saavutettaviksi. Rivien väliltä puhutaan lukijalle: Ole rohkea, järkevä, työteliäs ja usko horjumattomasti hyvään onneeseen, ja sinulle tulee tapahtumaan, kuten Reginald de Peysterille tahi Harold Van Dusenille jotka sitten julkaisuissa esitetään solakoina nuorina jumalina hännystyksissä ja valkoisissa kaulanauhoissa, käsi kiedottuna ohueeseen harsokenkaaseen puetaan rakastettunsa vyötäisille, chekkikirja povitaskussaan jne.

Tämä valheellinen hyväuskoisuus, jota omistamattomille luokille sanoin ja kuvin tubansassa eri muodoissa istutetaan, on kuin herpaannuttava myrkykkaasu, joka nopeasti toistaan seuraavien ajanjaksojen perästä levittäytyy koko kansakunnan yli. Tämä jatkuva yksilöllisen itserakauden kiihoittaminen, joka polkee jalkoihinsa ammatti-, luokka- ja ro-

letariaatin henkeä vastaava, eroavaa pikkuporvarillisista kaakatukista, joihin oikeisto-veljenme niin auttamattomasti ovat syventyneet.

Työ- ja ohjelmakokoukset pidettiin sunnuntaisin K. Keskuskomitean haallilla. Siellä myös pidetään naisjaoston kokoukset, aina asioiden vahtissa.

Naisjaoston ensimmäinen ohjelmakokous oli 4 p:nä kesäkuuta, joka onnistui kohtalain hyvin, ohjelmansa puolesta. Mandi Siren lyhyesti teki selkoa naisgitaatsoonin tarpeellisuudesta, kuinka tärkeää on itsensä kasvattaminen luokkatietoiseksi niin naisille kuin miehillekin. Mainitsi kuinka on vielä paljon naisia, osastolassakin vain nimellisesti, häsittämättä sen tarkoituksellista puolta, esimerkkinä mainitsi Brooklynin osaston naisia, jotka eivät edes läsnäolollaan kunnioittaneet heille valmistettua iltamaa. Kehotti näitä kiinteämmiin ottamaan osaa yhteiskunnallisiin tehtäviin. Ohjelmassa oli sitte kertomus, lauluja ja runoja, joita toverittaret innokkain mielin esittivät. Tällaiset kokoukset ovat hyvin terveellisiä henkisesti hyvinvoimille. Siellä me näemme sen toverillisen hengen, jonka tuulisi aina vallita joukossamme. Vahinko vaan, että naiset niin vähälukuisina saapuvat tällaisiin tilaisuuksiin. Toivotaan kuitenkin että jo ensikerralla joukkomme on runsampi. — Aurora H.

RUDYARD, MICH.

Tämä on vanha farmikyliä ja kylä täällä on ihmisetkin hyvin vanhoillisia, niin ettei taida Yhdysvalloissa löytyä toista näin pimeätä paikkaa. Jos tälle paikkakunnalle saattuu tulemaan joku vieras henkilö, niin sitä jo luullaan joko roistoksi tahi Pelsepuupin lähettämäksi. Joissain talossa täällä otettiin ystävällisesti vastaan "Työmies"lehd. kiertävä asiamies. Ensin tervehdittiin liikaämpärillä, ja hyvästi jätettiin pyssyllä. Elkö ollut runaa hommaa kristityiltä ihmiseltä? Eivät joutaneet edes kysymään vieraalta millä asialla hän on, ja kun vieras yritti esittää itsensä niin ei jouduttu kuuntelemaan mitä hän puhui, vaan ruvettiin syyttämään mitä törkeintä puuhetta.

Meillä oli huvitoimikunnan kokous 1 päivänä kesäkuuta, vaan vähän oli väkeä saapunut ja nekin, jotka tulivat, tulivat myöhään. Semmoinen tapa on paras heittää pois. Punikki.

PORTLAND, ORE.

Naisjaoston kokouksessa kesäk. 8 p:nä käsiteltiin seuraavia asioita. Päätettiin kannattaa Astorian naisjaoston tekemää ehdotusta, yhteisen suuren naisten kokouksen pitämistä Ala-Columbian kesäjuhlain yhteydessä.

Kysymys päätettiin esittää Alue-toimikunnalle siinä mielessä, että se antaisi kaikille Oregonin Wash. valtioiden osastoille kokouksen lähettää edustajia kokoukseen. Alue-toimikunnalle raportteeraamaan valittiin Ida Riipinen, Alustusten laatiminen naisten yhteiseen kokoukseen sekä Toverittaren arvostelu jätettiin seuraavaan kokoukseen. Luettujen yhteisen hyvän ja menestyksen, on juuri se joka johtaa joukkoja lakonrikkureiksi, avustamaan molempien suurten puolueiden riistopoliitikkaa, lyhyesti sanoen, Marxin lausuntoa hyväkseni käyttämäksi: "Tämän tyllisyyttäkirjallisuuden kautta pidetään hereillä yksityistujen hurjat henget ja valheelliset kuvittelut kiihoitetaan suurelle joukalle saavuttamattomissa olevaan menestykseen."

Tähän johtavat rahapäätöksen edut, jotka näiden julkaisujen takana ovat. Sen parempaa ja täydellisempää joukkojen tyhmistytämiskoneisto tuskin koskaan vielä on keksitty.

Kolmannen Internationalen teosta sivulta 74 seuraava kohta: "Nostaa esille kysymyksiä, jotka koskevat välittömästi naisten tasa-arvoisuutta." Keskusteltiin siitä tasa-arvoisuudesta, mikä meillä tänä päivänä on. Kysymyksestä käytettiin vilkkaasti hyviä puheenvuoroja, joista tulee siihen käsitykseen, että me olemme tietoisia asemastamme, ja että me tiedämme, että me nalliset vasta silloin tulemme tasa-arvoiseksi miesten kanssa, kun lakkaamme olemasta pelkkiä naisia, miehestä riippuvaisia. Niin kauan kuin me vaan keltämme, parsimme ja paikkaamme yhdessä pienessä nurkassa, niinkauan kuin nykyinen järjestelmä ja nykyinen avioliittomuoto ovat voimassa, emme me naiset ole yhtenvertaisia yhteiskunnan jäseniä.

Valittiin ohjelman esittäjät ensi kokoukseen, joka pidetään 22 p. t. k. Runo; Ida Riipinen, laulu; Roosa Heikkinen, teesejä lukee Helga Aho, keskustelukysymyksen lasten kasvatuksesta, alustaa Olga Laine. Että siitä kokouksesta tulee mielenkiintoinen, on varma. Siis "lapselliset" naiset, saapukaapa kokoukseen, muuten lapsettomat kasvattavat teldin lapsenne. Kaikki ohjelman esittäjät oikaa nyt niin "mielemäistä" ja saapukaapa kokoukseen suorittamaan osanne.

1,000 dollaria päivä on Portlandin verojen maksajien rahaa kulutettu skääppien suojelemiseksi satamatyöläisten lakossa. Lakkoa on kestänyt jo 51 päivää, siis 51,000 on kaupungin hallinto maksanut ylimääräisiä palkkioina poliisille, jotka suojelevat nyt niitä ennen niin vihattua I. W. W.-läisiä, jotka ovat lakonrikkureina, kuten kielliset lehdet kertovat. Tolmekseen saanut.

Miten työläisistä tehdään sosialisteja

Varhaisesta nuoruudesta saakka opin katselemaan epäillen herroja "teollisuudenharjoittajia", jotka omistivat suuria ja pieniä rautatehtaita. Nykyään kansa sanoo heitä kapitalisteiksi.

Syyt epäilykseeni ja vastenmielisyysni olivat moninaiset. Kalkkein ensiksi huomasin heidän korkean ja pöyhkellevän käytöksen kaikkialla, niin hyvin kirkossa, jossa he istuivat etupenkissä, kuin arkisessakin elämässä.

Muistan niin hyvin, kun äitini neuvon minua, etten koskaan menisi kirkkosa etupenkkeihin, sillä siellä istuivat vain "herrasväet". Mietiskelin paljon, mitä erikoisempia ihmisiä he olisivatkaan, joita tulisi sillä tavalla kunnioittaa. Pitkien mieltä kelyjen jälkeen päätin seuraavalla kerralla kirkkoon mennessäni uumailla äitini neuvoja ja istuutua etupenkkeihin. Tuuman panikin täytän töön sillä onnellisella seurauksella, että tehtaan kirjanpitäjä, joka myös, kuin oli olevinaan joku "parempi", antoi minulle kolme kyllinkkiä. Ollisipa hän vain tiennyt, että istuin siinä vastustushalusta, tuskinpa olisi tuota lantia herautanut. Tällä tavoin sain rohkeutta mennä etupenkkiin useamminkin.

Miksi olin vastustushalvainen niin nuorena? Siksi, että näin ja kuulsin harjoitettavan niin paljon väärää isääni samoin kuin muitakin ja myöhemmin itseäniakin kohtaan.

Kerran isäni loukkaasi kätensä eikä kyennyt hankkimaan elatusta lihenkiselille perheelleen. Ollessani vanhin joukossa lähetettiin minut tehtaan konttorin pyytämään viisi kruunua etumaksua sibeiksi kun isäni tervehtyisi. Mutta ei. Minulle vastattiin, että jollei isäsi tydy siihen, mitä hän vastakirjalla palkkapäivänä saa, voi hän etsiä parempia mahdollisuuksia. Melkein itkus.

sa silmin astelin kotini kertomaan mitä konttorissa oli sanottu. Mutta sisälläni riehuvi leppymätön vha "herrasväkeä" kohtaan, enkä sen koommin ole voinut sietää heitä.

Päivätöissä kulkevat saivat kesän aikana 12 tunnin työpäivästä palkkaa 1:24 ja talvisaikoina 76 äyriä. Tämä oli 1870 luvun alkupuolella. Siinä 13—14 vuotiaana aloin minäkin käydä päivätöissä, josta sain 12 kyllinkkiä 12 tuntisesta työstä. Kun ajattelee tällaista nykyistä, jota nuo herrat kapitalistit harjoittivat, niin ei voi muuhun lopputulokseen tulla, kuin että he ovat mustia paholaisia ihmislaamassa.

Edelleen. Tunnettujen nälkävuo- sien 1866—67 aikana, jolloin Venäjä lahjoitti ruotsin nälkääkärsiville väestölle, vaativat tehtaanher- rat siltä tehtaalla, jossa olin syuty- nyt, 40 rikkinäntäalera maksua ruotsin-työläisistä. Muistan tuon ajan kuin se olisi ellen tapahtunut. Tuollai- nen hinta työntöistä rukiilta oli sil- lisen aikaan ennenkuulumaton. Ja sitäkin häikäilemättömämmäksi se kävi kun ruis oli lahjoitettu. Mutta on turhaa odottaa ihmisystunteita kapitalisteilta. Ollisipa paljon täl- laisia tapauksia nolita ajoilta ker- rottavana, mutta se ehkä veisi liiak- si tilaa.

Kalkein tuon johdosta mietiskelin asioita, erikoisesti sitä, miksi nuo tehtaan herrat omistivat melkein koko pitäjän. Minä en silloin ymmärtänyt, että tämä yhteiskunta oli rosvoukselle ja riistännälle perustettu, ja että se oli yhdelle luokalle antanut yksinoikeuden tuohon riistän- tään.

Näiden herrojen edessä oli oltava sen ajan käsityksen mukaan, kuin olisivat he olleet jostain ylhäältä asetettuja holhoojia köyhille työläisille.

Seurattessani ja mietiskellessäni kaikkia näitä epäkohtia, alkoi minussa kehittyä sosialistista katsomuk- sia. Vaikka peloitusten vuoksi pel- käsin sosialisteja silloin kun he esi- siintyivät, olin kuitenkin sydämeltäni ja sielultani sosialisti itsekinä si- tä käsittämättä. Vasta sitten kun ru- pesin lukemaan sosialistisia kirjoja, ymmärsin olevani sosialisti.

Mikään ei ole omlaan niin hyvin kasvattamaan sosialisteja, ja tätä nykyä bolshevikkeja, kuin pröstitäily, väkivalta, sorto ja vääryydet. Kapitalismi tätä nykyä juuri menestyk- sellisesti kasvattaa bolshevikkeja. On ilo nähdä jollei ota huomioon työ- läisten kesken vallitsevaa kurjuut- ta, miten vauhdikkaasti ja laajasti pääoman omistaja ikäänkulu maasta polkemalla kasvattaa bolshevikkeja. Sitäkin jännittävämmäksi se muo- dostuu, kun kapitalismi ei kykene näkemään tuon tehtävänsä merkitys- tä.

Kapitalismi on tuomittu kalva- maan oman hautansa ja jättämään riistetyille hautausmenojen suoritta- misen. Ja mitä pikemmin se tapah- tuu, sitä parempi. Kulkekaamme eteenpäin!

Tähän tapaan kertoilee muuan ruotsalainen työläinen siitä, miten hänestä tuli valankumouksellinen. Samantapaisia kokemuksia ja elä- myksiä on kaikkialla työläisillä ja työ- läisnaisilla elämänsä varrelta. Sa- dat, tuhannet heistä tuntevat sa- moin kuin tämäkin työläinen, näke- vät vääryyden ja työläisten riiston, vihaavat sitä ja pyrkivät omilla pik- kukeinoillaan pääsemään sen puris- tuksesta. Mutta usea heistä ei tie- dä, että heissä juuri kyteväät so- sialismin siemenet. He pelkäävät so- sialismi sanaakin, kuten edelläole- van kertomuksen kirjoittajakin, valk- ka iteä asassa tarvitsevat vain hii- kan tietoja, nähdäkseen ja käsit- tääkseen, että heidän paikkansa on siinä suuressa köyhälistöluokan ar- meijassa, joka järkyttää tänä päivä- nä kapitalistisen yhteiskuntajärjes- telmän perusteita.